

Líšeňské noviny

ROČNÍK XVII
Číslo 6

V Líšni

ČERVEN
2007

ZDARMA

Uctění památky obětí fašizmu

V letošním roce uplynulo již 62 let od osvobození naší vlasti. Každoročně si v Brně připomínáme 26. duben jako datum, kdy bylo možné se po mnoha letech konečně svobodně nadechnout, bohužel, ne na dlouho. Osvobození města Brna a Líšně bylo vykoupeno obětmi těch, kteří za naši svobodu položili svoje životy nejen na území své vlasti, ale také na celé řadě bojišť II. světové války. Celkem třicet jmen líšeňských občanů je uvedeno na památníku obětí fašizmu na líšeňském hřbitově. Mnozí z nich byli popraveni na Pankráci

a v Kounicových kolejích, někteří padli v zahraničním odboji, většina byla popravena v koncentračních táborech. Jejich životy a oběti jsou uchovány ve vzpomínkách příbuzných, pozůstalých a měly by být do budoucna zachovány, byť jen každoroční tichou vzpomínkou, zamyšlením se nad odvahou a čestností lidí, kteří obětovali svůj život za svobodu svoji, nás ostatních. Byli to lidé, kteří raději zemřeli, než by se smířili s představou jakéhokoliv podruží a nesvobody. Byli to lidé, kteří i ve velice obtížných a trýznivých podmínkách postavili základy naší dnešní státosti.

Čest jejich památce.

(26. 4. uctili památku líšeňských obětí fašizmu představitelé líšeňské radnice a členové Svazu bojovníků za svobodu.)

Běh o putovní pohár dvou starostů

MČ Brno-Vinohrady, MČ Brno-Líšeň, KVIC Brno-Vinohrady a KC Brno-Líšeň ve spolupráci se sportovními komisemi MČ Brno-Vinohrady a Brno-Líšeň pořádají ve **čtvrtek 21. června 2007 III. ročník Běhu o putovní pohár dvou starostů**. Záštitu nad akcí převzali starostka MČ Líšeň PhDr. Jiřina Belcredi a starosta MČ Vinohrady PhDr. Jiří Čejka. Třetí ročník závodu se poběží na trase od vinohradské radnice k radnici líšeňské a zpět. Je vypsán jako ŠTAFETOVÝ běh pro mládež a běh JEDNOTLIVCŮ pro mládež i dospělé.

Přihlášky:

Do 18. 6. 2007 na adresu KVIC Vinohrady, Mutěnická 21, 628 00 Brno nebo elektronicky kvic@vinohrady.brno.cz.

Prezence a šatny:

Od 16.00 do 17.15 společenský sál Pálavské nám. 15, Brno-Vinohrady (nad Albertem). Jednotlivé kategorie začnou startovat od 17.30 hod.

Doprava:

Na start jednotlivců – trolejbusem číslo 26, 27 na zastávku Bzenecká. Pro členy štafet – kyvadlová autobusová doprava mezi radnicemi před startem a po doběhu s odjezdy: Líšeň 16.45 – Vinohrady 17.15 – Líšeň 18.00 – Vinohrady 18.45.

KULTURNÍ CENTRUM LIŠEŇ
tel.: 544 210 136, 739 252 117, e-mail: kluka@kclisen.cz

CZSH
CZ STAVEBNÍ HOLDING a.s.

hlavní partner:

partneři:

DOMING s.r.o.

DĚTSKÝ DEN

neděle 3. 6. 2007

10 - 19 HOD. MARIÁNSKÉ ÚDOLÍ

Zasedání Zastupitelstva MČ Brno-Líšeň se bude konat 28. 6. 2007 v 17.00 hod. v sále líšeňské radnice.

Zprávy z Radnice

12. schůze RMČ Brno-Líšeň ze dne 11. 4. 2007

- **schválila** tyto termíny schůzí RMČ na II. pololetí 2007: 29. 8., 12. 9., 26. 9., 10. 10., 24. 10., 7. 11., 21. 11., 5. 12., 19. 12., začátky v 16.00 hod.
- **doporučila** ZMČ Brno-Líšeň schválit tyto termíny zasedání na II. pololetí 2007: 13. 9., 25. 10., 13. 12.
- **vzala na vědomí** informace o zápisu v MČ Brno-Líšeň pro školní rok 2007/2008.
- **doporučila** ředitelkám MŠ do kritérií zápisu zařadit kritérium, kdy jeden z rodičů pracuje v MČ Brno-Líšeň.
- **nesouhlasila** s pronájmem objektu bývalé MŠ Poláčkova 13.
- **uložila** ÚMČ požádat o zařazení objektu do kategorie svěřeného majetku I. – předškolní zařízení, školy a školská zařízení.
- **uložila** ÚMČ požádat MMB o zpracování TEZU na budovu Poláčkova 13.
- **stáhla z programu schůze** materiál „Navýšení dotace KC Líšeň, p.o. na rok 2007“.
- **vzala na vědomí** návrh novely obecně závazné vyhlášky statutárního města Brna č. 17/2005, o regulaci veřejné produkce hudby v pohostinských zařízeních.

13. schůze RMČ Brno-Líšeň ze dne 25. 4. 2007

- **jmenovala** na návrh tajemnice úřadu do funkce vedoucí organizačního odboru ÚMČ Brno-Líšeň paní Bc. Alexandru Černou, s účinností od 2. 5. 2007.
- **souhlasila** se zabezpečením zdravotnických služeb o víkendech v červenci a srpnu v Mariánském údolí Českým červeným křížem.

● **vzala na vědomí** výsledky hospodaření rozpočtové činnosti MČ Brno-Líšeň za 1. čtvrtletí 2007.

● **souhlasila** se záměrem poskytnout příspěvek na kanalizační přípojky vlastníkům nemovitostí při ul. Kučerově (lichá).

● **uložila** ÚMČ zjistit vlastnické vztahy k objektu výměňkové stanice a nástavby restaurace KARTÁGO.

● **uložila** ÚMČ zajistit výběrové řízení na projekt zateplení MŠ Hochmanova.

5. zasedání ZMČ Brno-Líšeň

ze dne 26. 4. 2007

- **revokovalo** svoje usnesení č. 17/9 ze dne 18. 9. 2003 (souhlas s odprodejem pozemků p. č. 1805, 1806 a 1807 v k. ú. Líšeň do vlastnictví fyz. osoby k výstavbě polyfunkčního objektu dle architektonické studie pro investiční záměr, zpracované Ing. Arch. Robertem Juříkem).
- **souhlasilo** s odsouhlasením svěřených pozemků p. č. 1806 a 1807 v k. ú. Líšeň.
- **souhlasilo** s celoročním hospodařením MČ Brno-Líšeň za rok 2006, a to bez výhrad.
- **souhlasilo** se směnou pozemků p. č. 5037/70 a části p. č. 5037/72 o celkové výměře 1702 m² (ve vlastnictví statutárního města Brna) za pozemky p. č. 5037/76 a část p. č. 5037/30 o celkové výměře 1702 m² (ve vlastnictví Římskokatolické farnosti u kostela sv. Jiljí), vše v k. ú. Líšeň.
- **schválilo** tyto termíny zasedání na II. pololetí 2007: 13. 9., 25. 10., 13. 12.

Informace občanům

Oznámení

Vážení spoluobčané,
dovoluji vám, abychom vám touto formou oficiálně oznámili změnu ve vedení Úřadu městské části Brno-Líšeň.

Bývalý tajemník, Ing. Vlastimil Kalousek, se dne 15. března 2007, po dlouhodobé pracovní neschopnosti, vzdal funkce vedoucího úřadu v souladu s odst. 2 § 12 zákona č. 312/2002 Sb., o úředních územních samosprávných celcích.

Na obsazení uvolněné funkce bylo v intencích výše citovaného zákona vypísáno výběrové řízení, ve kterém uspěla stávající vedoucí organizačního odboru, paní Ing. Irena Sehnalová.

Do funkce tajemnice Úřadu městské části Brno-Líšeň byla jmenována po vyslovení souhlasu tajemníka Magistrátu města Brna, Ing. Pavla Loutockého, v souladu s bodem 6 článku 13 obecně závazné vyhlášky č. 19/2006, úplné znění obecně závazné vyhlášky statutárního města Brna č. 20/2001, kterou se vydává Statut města Brna, a to s účinností od 23. 4. 2007.

Připomínáme kontakty:

Ing. Irena Sehnalová, tajemnice úřadu,
tel.: 544 424 814, mobil : 606 691 019,
e-mail: tajemnik@lisen.brno.cz

Vedení radnice
MČ Brno-Líšeň

Spolky a sdružení

Nadace pro radost vyhláší u příležitosti 15. výročí založení
FOTOGRAFICKOU SOUTĚŽ
na téma:
RADOST

s Jiřím Pavlicou dne 17. listopadu 2007 v tělocvičně Salesiánského střediska mládeže na ul. Kotlanově 13 a poté na webových stránkách nadace. Vítězné fotografie budou použity na kalendář pro darce nadace. Nadace si vyhrazuje právo vyřadit fotografie, které by mohly poškodit její dobré jméno.

Radost je dech ráje a pramen z čistého srdce.

Nadace pro radost, Horníkova 34a, 628 00 Brno, tel.: 544 212 294,
e-mail: nadaproradost@volny.cz, www.nadaceproradost.org

Den otevřených dveří

V pondělí 25. června se otevřou dveře Nízkoprahového klubu Likusák v Brně-Vinohradech a vinohradská a líšeňská veřejnost si tak bude moci prohlédnout prostory, kde klub sídlí a poznat jeho práci a aktivity.

Rodiče, děti a všechny ostatní, kteří se chtějí dozvědět o působení Nízkoprahového klubu Likusák více, zveme od 14 do 20 hodin k prohlídce prostor a činnosti klubu za provozu. Najdete nás na ulici Jedovnické v objektu pod Evropskou základní školou na Vinohradech.

Na společné setkání se těší tým programu Nízkoprahový klub Likusák a Martin Holíš, koordinátor programu NZDM Likusák.

Rodinné centrum PASTELKA

nám. Karla IV. 4, Brno - Líšeň

klub.pastelka@email.cz www.pastelka.unas.cz

	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	
	9,00 - 12,00 Cvičení a hry s miminky a batolátky Kontakt: Markéta Nečasová 604 179 871	15,00 - 17,00 Dílna pro čtyři ruce Kontakt: Veronika Hradová 775 078 077	17,00 - 18,00 At žij rytím Kontakt: Petr Ivanov 721 323 601	9,00 - 12,00 Mamko, pojď si taky hrát... Kontakt: Katka Sedláková 607 812 718	16,00 - 16,45 Maminky "How are you?" Kontakt: Katka Sedláková 607 812 718	15,30 - 17,00 lichý týden Hliněnka Kontakt: Katka Sedláková 607 812 718
	9,00 - 12,00 Cvičení a hry s miminky a batolátky Kontakt: Markéta Nečasová 604 179 871	18,00 - 18,50 Tai-chi Kontakt: Petra Steinerová 602 527 521 Julie Jelínková 737 674 331	19,00 - 19,50 Bříšní tance pro těhotné Kontakt: Petra Steinerová 602 527 521 Julie Jelínková 737 674 331	20,00 - 20,50 Orientální bříšní tance pro všechny Kontakt: Petra Steinerová 602 527 521 Julie Jelínková 737 674 331	9,00 - 12,00 Mamko, pojď si taky hrát... Kontakt: Hanka Uřidilová 607 608 658	14,00 - 14,50 Cvičení pro maminky po porodu Kontakt: Petra Steinerová 602 527 521 Julie Jelínková 737 674 331
	17,00 - 17,50 Cvičení v těhotenství Kontakt: Julie Jelínková 737 674 331	18,00 - 20,00 lichý týden Pro dvě ruce Kontakt: Hanka Uřidilová 607 608 658 Lenka Stejskalová 604 342 089	9,30 - 11,30 Klub maminek Kontakt: Julie Jelínková 737 674 331 Lenka Stejskalová 604 342 089			

Salesiánské středisko mládeže Brno-Líšeň

Stalo se

Večerní diskuze nad plánovanou stavbou hřiště

Kde přesně budou hřiště stát? Jaký budou mít povrch? Budou přístupná pro veřejnost? A co děti, které tady v zimě bobují? Tyto a mnohé další otázky byly v půlce dubna zodpovězeny na večerní diskusi v Salesiánském středisku mládeže. Na prezentaci plánované stavby a následnou otevřenou diskusi byli pozváni všichni zastupitelé líšeňské radnice. Kromě toho roznesly děti ze střediska přes dva tisíce letáčků do okolních domů. I přesto byla účast veřejnosti mizivá. Kdo však přišel, ten se dozvěděl vše, co ho zajímalo.

Pavel Ženíšek, ředitel střediska, spolu s předsedou správní rady Nadace pro radost Františkem Vavrušou, seznámili posluchače s podrobnými plány stavby třetí části střediska mládeže a venkovních hřišť. V areálu bude hřiště s umělou trávou, hřiště s pevným povrchem, dětské hřiště a klidová zóna se zelení. Celý areál bude oplocený. Dětské hřiště a klidová zóna budou volně průchozí pro veřejnost. Hřiště budou na travnaté ploše za střediskem koncipována tak, aby pod svahem zůstal dostatečný prostor pro zimní radovánky. Zároveň budou hřiště vyvýšena navezením zeminy a bude zde vytvořen protisvah pro bezpečný dojezd.

Plány jsou velice dobře propracované od využití ekologické energie pomocí solárních panelů až po instalaci venkovních laviček a výsadbu stromů. Zbývá v podstatě jediné, sehnat 44 milionů na realizaci projektu. Z toho až 80 % by mohla financovat Evropská unie ze strukturálních fondů. Přesto bude nezbytné získat téměř devět milionů z jiných zdrojů. Jakákoliv finanční podpora je proto velmi vítaná.

XVIII. Mezinárodní salesiánské hry mládeže – Duisburg 2007

Již tradičně, v době čarodějnic a prvomájových románek, se pod záštitou Salesiánského hnutí mládeže vydala parta vybraných sportovců ze salesiánských středisek a klubů mládeže za hranice naší republiky, tentokrát do Duisburgu, německého centra kultury na řece Ruhr. Ve dnech 26. 4. – 1. 5. se zde konaly mezinárodní salesiánské hry mládeže s pořadovým číslem osmnáct. Bylo to vůbec poprvé, co se hostitelsví této akce ujalo Německo.

A bylo to také poprvé, co se na mezinárodní hry proboujel někdo z Líšně. Česká výprava čítala celkem 38 lidí (včetně řidiče), z toho dva týmy malé kopané a 13 stolních tenistů. Právě mezi reprezentanty ve stolním tenise odjely do

Německa také Lucka Radimská a Míša Vinklerová z místního Salesiánského střediska mládeže. Na to, že byly holky nejmladší nejen z české výpravy, ale že patřily k nejmladším účastníkům celých her, tak ostudu rozhodně neudělaly. Domů si sice nepřivezly žádné medailové umístění, ale zato mnoho krásných vzpomínek, které jsou daleko cennější. Jak hodnotila Míša: „Bylo to super. Ráda bych jela příští rok zase.“

Fotbalistům se moc nedařilo, ani jeden tým nepostoupil ze základní skupinky. Ale bojovali jako vlci. Zato stolní tenis si přivezl historicky nejlepší umístění – celkem pět medailí ve dvouhrách a čtyřhrách, z toho dvě zlaté. Naše výprava však nebyla úspěšná pouze výsledkově. Naše sportovní výkony patřily jednoznačně k nejlepším na celých hrách, a to i u fotbalistů. Také atmosféra uprostřed týmu byla nevídaná, jak se sportovci vzájemně povzbuzovali a dokázali bavit sebe i ostatní. Se všemi vedoucími jsme se shodli, že česká výprava ještě nikdy neoplývala takovým týmovým duchem a aktivitou jako na letošních hrách v Německu. Češi ukázali, že nejsou národem tichošlápků, ale srdcem Evropy.

Pozitivní výchova u salesiánů

V pondělí 27. dubna ve 20 hodin se na středisku sešli rodiče s milým hostem, zkušeným dlouholetým pedagogem a skautem Mgr. Petrem Hájkem, který k nám přijel až z Chotěboře na Vysočině. Důslednost, zda používat fyzických trestů, období vzdoru, ale především bezpodmínečně přijetí každého dítěte takového, jaké je, optimismus a radostná rodinná atmosféra – zlatá nit, která se táhla celým večerem a naší společnou besedou. Věříme, že náš milý host k nám brzy opět zavítá.

Chystá se v červnu

Klub rodičů

6. 6., 10.00 hod.

Divadélko v Domečku na Vinohradech.

12. 6., 18.00 hod. Základy líčení, typologie – setkání s vizážistkou p. Kolbabovou.

27. 6., 9.00 hod. Závěrečná cesta Za pokladem skrýtka Líšnáčka.

Klub VeSPOD_Plus

3. 6. Život je gotickéj pes – experimentální projekt Prázdninové školy Lipnice. Přežili by jste v zimě uprostřed volné přírody? V neděli VeSPOD+ se dozvíte kde a kdy si to zkusit.

10. 6. Matograf.

17. 6. Večer deskových her II. Je toho dost, co je potřeba dohrát.

24. 6. Zavřeno.

Červen, měsíc patřící myslivosti

Vážení spoluobčané, tak jako každoročně se Vám připomínáme v měsíci červnu, který byl již před více než čtyřiceti lety vyhlášen měsícem myslivosti a ochrany přírody. Z důrazňování významu myslivosti, výsledků práce myslivců, příznivého vlivu jejich činnosti v přírodě s prvotním záměrem kvalitního chovu zvěře a její ochrany, se trvale ukazuje jako velmi potřebné a obzvláště v prvních měsících roku jako nezbytné nutné.

Mediální prostředky, ať bulvární tisk či televize, rozpoutávají při jakékoliv, byť jen sebelepší příležitosti přímo nenávislou kampaň odsuzující činnost myslivců. Předpokladem tohoto snažení je známá silná působivost tzv. „novinářských argumentů“, které dokáží ve velké míře ovlivnit myšlení laické veřejnosti. Mnohdy si samotní novináři neuvědomují, anebo si ani nechtějí uvědomovat, podstatu myslivosti. Těmto novinářům je osud zvěře ve většině případů lhostejný, nedokáží ani docenit práci myslivců, její dopad ve prospěch přírody, zvěře, státu a v neposlední řadě i samotného občana.

Období přechodu prvních ročních období – jara a léta – je vždy vázáno na dobu zrodu nového života v přírodě. Obzvláště měsíc červen je v přírodě časem usilovné rodičovské péče o nové potomstvo. Proto také myslivci, vědomi si vzájemných souvislostí koloběhu života v přírodě a civilizačních faktorů, všemi prostředky usměřňují svoji činnost na ochranu přírody a životního prostředí.

Je nutné si především uvědomovat, že myslivost nebyla, není a doufejme, že nikdy ani nebude spojována pouze s lovem. Prvotním cílem, pokud se myslivosti týče, musí být vždy péče o zvěř a především maximální snaha o zachování přírodního prostředí zvěře.

Naše myslivecká společnost „STARÉ ZÁMKY“ Líšeň je věrna odkazu Června – měsíc myslivosti. Každoročně se staráme o zvyšování stavů bažantů zvěře vypouštěním dospělých bažantů slepic do okolní přírody Líšně a na soustavu rybníků v Mariánském údolí ročně vypouštíme přes stovacet kachňat kachny divoké, o které se s usilovnou péčí po dobu několika měsíců odpovědně staráme. Uvažlivým odlovem se snažíme udržet počty zvěře na únosné míře s ohledem na úživnost honitby. Ale nejen tato činnost je naší mysliveckou společností chápána jako účelná a užitečná. Mnohým občanům je již známa i ta skutečnost, že chov zvěře má i své neblahé důsledky, které se projevují vznikem škod páchaných zvěří na polních plodinách a lesních

(pokračování na str. 5)

Spolky a sdružení

(pokračování ze str. 3)

kulturách. I v této oblasti členové naší myslivecké společnosti nezůstávají nic dlužni. Např. v minulém roce a na počátku právě roku probíhajícího odpracovala členská základna myslivecké společnosti nemalý počet brigádnických hodin na zbudování oplocenek, které mají za cíl ochránit mladé nově vysazované lesní kultury před okusem způsobeným především srnčí a zaječí zvěří. Udržováním lesních políček na Horneku se snažíme o odlákání zvěře z okolních polí osetých zemědělskými plodinami a tím se zároveň o snížení škod způsobených zvěří. Z činnosti myslivecké společnosti nelze rovněž vyjmout starostlivost o zvěř v době zimního strádání, kdy v soustavě zbudovaných krmelců a zásypů předkládáme zvěři tolik potřebné živiny, které vlivem zimního období není si zvěř samotná schopna obstarat.

Tento nemalý výčet činnosti líšeňských myslivců je pouze zlomkem toho, co všechno pro přírodu jsou myslivci, mnohdy i na úkor volného času prožitého s vlastními rodinami, schopni udělat.

Co nás myslivce poslední léta však nejvíce trápí? Je to nadměrný rozmach pohybu návštěvníků přírody se psy. Ti, kteří odpovědně dbají vydaných nařízení, platných směrnic a vyhlášek, a pohybují se v přírodě se svými miláčky řádně opatřenými v souladu se závaznými normami, ti zasluhují pochvalu a uznání, neboť jim není lho-

stejný přirozený život v přírodě. Ale ti, kteří nepovažují dodržování závazných norem za potřebné a neustále je při svých návštěvách přírody porušují, zasluhují odsouzení, neboť většinou volně pobíhající psi v honitbě jsou příčinou mnoha úhynů nevinné zvěře buď z důvodu jejího stržení psem, nebo vehnáním pod kola vozidel, nebo uštvaním zvěře.

Nepočítaje v to i vyplašení zasednuté pernaté zvěře z hnízd a následné jejich trvalé opuštění, čímž zapříčiňují samozřejmě i nevyhnutelné jejich potopstva.

Závěrem bychom chtěli zdůraznit, že ohleduplnost by měla být samozřejmostí nejen mezi lidmi, ale i ohleduplnost k okolní přírodě, ať již v podobě rostlinné či živočišné, by měla u slušných lidí najít své opodstatnění. Nikdy si totiž nemůžeme být jisti tím, že vše co my dnes činíme přírodě „nepromyšleného“ se zítřka, v pravém slova smyslu, neobráti proti nám samotným.

Ze členů Myslivecké společnosti „STARÉ ZÁMKY“
Ing. Miroslav Drábek

Školství

Velikonoční dílna

Určitě nám každý dá za pravdu, že po letošní zimě, která byla jen tak jako, jsme se všichni těšili na jaro a s ním spojené velikonoční svátky. Stejně jako vloni jsme se rozhodli uspořádat keramickou dílnu. Ta letošní však pro nás byla výjimečná. Díky sponzorským darům jsme mohli poprvé svoje výrobky vypalovat ve vlastní peci. Aby měli rodiče a děti dostatek prostoru a času, věnovali jsme se jak keramice, tak glazování vždy po třech dnech. Všechny výrobky dopadly velice pěkně a tak už nám teď nic nebrání uspořádat takovou dílničku kdykoliv budou mít rodiče a děti zájem. A za to patří všem sponzorům ještě jednou náš velký dík.

Kolektiv MŠ Synkova

Svatba v MŠ Radost

Asi jsme v mateřských školách už zvyklí na různé akce pořádané pro děti, jako jsou oslavy a svátky, den dětí, narozeniny, karnevaly, vítání jara a mnoho dalších, ale v MŠ Radost na Michalově se odehrálo něco, co zřejmě děti běžně ve školkách nezažívají a o čem bych teď ráda napsala.

Byl to spontánní nápad dětí uspořádat svatbu pro Matýska a Kačenku ze třídy Pohádka. A protože budoucí nevěsta a ženich nadšeně souhlasili, mohli se všichni s chutí pustit do příprav. Jestli si myslíte, že to všechno bylo jen jako, tak vás musím vyvést z omylu. Svatební přípravy trvaly celý týden – to víte, vytvořit slavnostní výzdobu, připravit obřad, upéct svatební dort a nachystat dárčky pro ženicha a nevěstu, to dá spoustu práce i dospělým. Když se ale něco dělá s radostí, jde to rychle a výsledek stojí za to. A pak nadešel ten velký den pro všechny malé svatebčany. Celá oslava byla úžasná a myslím, že být na ní rodiče dětí, nezůstalo by jedno oko suché. Myslím, že nezbyvá než těmto dětem popřát, aby i v dospělosti dokázaly k důležitým věcem v životě přistupovat hravě, tvořivě a zároveň zodpovědně.

Chtěla bych tímto poděkovat hlavně mateřské škole Radost za to, že dětem dává prostor přirozeně se projevit, objevit v sobě to nejlepší a umět to využít v životě i pro život.

Za rodiče Hana Uřidilová

Školství

Faustova kouzla na Holzově

Děti si rády hrají a mohou-li se přitom trochu bát, trochu smát, kouzlit, poznat mocnosti pekelné..., má pro ně hra obzvláště velkou přitažlivost.

Když si žáci sedmého ročníku přečetli v učebnici literatury ukázkou ze hry spisovatele Kamila Bednáře „Johannes doktor Faust“, okamžitě je okouzila. Hrůza z čertů mířil rozpustilý Kašpárek, ve hře se objevovalo mnoho humorných situací.

Žáci se pro tuto hru nadchli a rozhodli se ji secvičit. Pečlivě se učili své role, chystali kostýmy. Nakonec je čekala velká premiéra – své představení sehráli před žáky 4. a 5. ročníku v tělocvičně ZŠ Holzova. Ti byli nadšeni – hrozný čert Mezištáfel, popletený čertík Nebojsa, poskakující Kašpárek, tajuplný Faust je nesmírně zaujali a pobavili, a tak na závěr odměnili herce bouřlivým potleskem. A samotní aktéři představení? Ti byli s úspěchem představení velmi spokojení a rozhodli se nazkoušet další divadelní hru. Už se moc těšíme...

Mgr. Martina Trčková

Druhé místo ve ve futsalovém turnaji

Ve dnech 25.–26. dubna 2007 se naše škola ZŠ Novolíšeňská zúčastnila futsalového turnaje pod názvem GIGACUP na ZŠ Svážná. Turnaje se zúčastnilo 36 brněnských základních škol. V této konkurenci naše škola obsadila druhé místo.

V základní skupině jsme remízovali se ZŠ Labskou 3:3 a porazili ZŠ Arménskou 6:0. Tím jsme si zajistili postup do čtvrtfinálové skupiny. Zde jsme narazili na ZŠ Novoměstskou a gymnázium K. Jaroše, které jsme porazili 5:0, resp. 9:0. Následovalo semifinále proti ZŠ Laštůvkova, kterou jsme po tuhém boji zdolali 2:1. Ve finále jsme pak nestačili na ZŠ Svážnou, které jsme podlehli 1:5.

Již třetím rokem máme na naší škole sportovní třídy zaměřené na kopanou a volejbal a je vidět, že sportovní příprava našich žáků přináší výsledky a to nejen na školní úrovni, ale i v oddílech, pro které mladé fotbalisty vychováváme, především však pro SK Líšeň, jejichž většina mladých fotbalistů studuje na naší škole.

Vedení školy děkuje žákům Martinu Trávníčkovi, Lukáši Slezákovi, Tomáši Sklenářovi, Čenku Cenkovi, Martinu Drškovi, Janu Procházkovi, Radku Kuropatovi, Lukáši Vejmelkovi a Patriku Pelouškovi za vzornou reprezentaci ZŠ Novolíšeňská.

Mgr. Miroslav Staněk
učitel ZŠ Novolíšeňská

Noc s havranem

Ve čtvrtek 22. 3. 2007 jsme si dali sraz v 17.30 hod. před naší školou – ZŠ Novolíšeňská – a rozhodli se, že tu strávíme noc a prozkoumáme, co se děje ve škole v noci, když jsou žáci i učitelé pěkně doma ve svých postýlkách. K tomu nám měl pomoci Havran z knihy Malá čarodějnice, protože na nás oba dávají přes den ve třídě pozor, doufali jsme tedy, že nás neopustí ani v noci. Na posilněnou jsme si nejprve opekli špekáčky a zahráli nějaké drobné hry na školním hřišti. V družince jsme zhlédli večerníček a protože se již pomalu začalo stmívat, zahráli jsme si ještě pár her, abychom se seznámili s našimi vychovateli, kteří nás budou doprovázet již brzy na školu v přírodě a poté i na další výlety i malé akce, které nás na jaře a v létě čekají.

Venku se již zatím rozprostřela černočerná tma a my vyrážíme po skupinkách při světlech svíček stezkou vedoucí naší školou křížem kráčem s očima i ušima nastraženými vstříc úkolům a nástrahám, které na nás čekají. Zjišťujeme, že tu Havran není sám, ale má tu své pomocníky. Na stezce potkáváme motýla a vílu, také čerta s čarodějnici, ale i krásnou princeznu, skřítky. Nakonec jsme všichni šťastně došli až do naší třídy, která byla rázem plná nejen dětí, ale i spoustou zážitků, které jsme jen těžce rozháněli, abychom mohli ulehnout ke klidnému spánku. To se nám to spalo... Ráno jsme ve třídě posnídali a čekalo na nás vyučování, ale to nebyl zdaleka konec. Schovali se nám naši plyšový kamarádi a když jsme je zase našli, měli pro nás sladkou odměnu. V poledne jsme uháněli domů a těšili se, až se o všechny své zážitky podělíme s rodiči a kamarády.

Na závěr děkujeme našim šikovným šestákům, kteří se na této akci podíleli a bez nichž by to rozhodně nebylo ono.

Hana Burianová, třídní učitelka 3.A

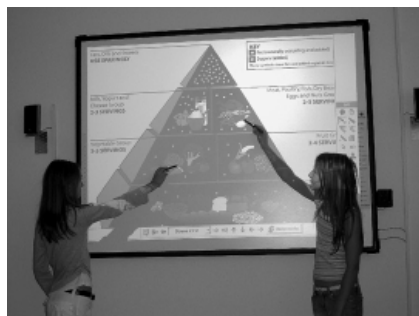
Multimediální učebna

aneb Vyučujeme moderně

V současné době začala na ZŠ Holzova fungovat, a od školního roku 2007/2008 se bude běžně využívat, multimediální učebna. Zde lze uplatnit moderní metody výuky, které se po celém světě těší stále větší oblibě a pro jejichž realizaci je nezbytná tzv. interaktivní učebna.

Jejími nejdůležitějšími prvky jsou interaktivní tabule a software na počítači učitele. Na jakém principu pak výuka funguje? Obraz je na tabuli přenášen z PC projektořem umístěným pod stropem místnosti, učitel ovládá veškeré „dění“ na tabuli myší počítače nebo označuje jevy speciální tužkou přímo na tabuli.

Interaktivní tabule má velký význam při tzv. frontálním vyučování: všichni žáci mají dobrý přehled, co se na ní odehrává, učitel může pre-

zentovat učivo živěji a zajímavěji! Interaktivní tabule je samozřejmě také velkou ozvučenou obrazovkou a slouží k projekci nejrůznějších multimediálních aplikací.

Velký význam má také připojení interaktivní tabule přes PC na internet. Učitel s její pomocí učí žáky nejenom ovládat PC a orientovat se na internetu, ale hlavně zdokonaluje jejich schopnosti třdit a vybírat nabízené informace tak, aby je dokázali samostatně použít v každodenním životě.

Interaktivní tabule se v České republice objevily nedávno, ale prudce stoupá počet škol, které je využívají. Umožňují totiž učitelům lepší a přitažlivější formou seznamovat žáky s novými poznatky současnosti. A na ZŠ Holzova to vědí...

Mgr. Josef Kunc

Den Země na „Masarce“

V úterý 24. 4. se na naší škole konala oslava Dne Země. Učitelé pro nás připravili dopolední hru „CESTOVATELÉ“. V každé cestovatelské výpravě byli žáci 1.–9. ročníku, hlavním „kápem“ byl osmák nebo deváták. Během naší cesty jsme navštívili Norsko, Austrálii, Japonsko a dalších 23 států. O každé zemi jsme se dozvěděli něco zajímavého a na daném stanovišti jsme splnili úkol – ve Francii jsme stavěli Eiffelovku, v Brazílii kopali na branku, v Egyptě dělali mumie... Úkoly nebyly těžké, ale někdy jsme se my starší zapotili víc než naši mladší spolužáci. Každá skupina si také vyrobila svoji vlajku a z písmen křestních jmen sestavila svůj název (Kokosy, Štítka, Mloci, Termiti, Krabi, Kamarádi...). Cestu kolem světa jsme zvládli za rekordní čas – 4 hodiny – a to jsme neletěli letadlem!

Ale tím nejdůležitějším úkolem bylo seznámení a spolupráce mladších a starších žáků. A myslíme si, že jsme ho splnili. My starší jsme se snažili chovat zodpovědně a pomáhat našim malým kamarádům. Všichni jsme strávili příjemný slunečný den v okolí naší školy. Rádi bychom si tuto akci zopakovali, jenom škoda, že my devátáci tu už nebudeme.

E. Kořínková, L. Isajská, I. Janičková, L. Hrnčířová (9. A)

ZOO Schönbrunn

V pátek 27. 4. 2007 jsme s žáky 2. stupně ZŠ Masarova navštívili zoologickou zahradu ve Vídni. Cesta uběhla docela rychle, protože jsme ve dvojicích vyplňovali krátký pracovní list o Schönbrunnu a jeho historii. Po příjezdu se před námi rozprostřel velký a nádherný zámek, který, jak jsme se dozvěděli z pracovního listu, patřil Josefu II. Prošli jsme rozsáhlým zámeckým parkem a už jsme stáli před branou nejstarší ZOO na světě. Rozdělili jsme se do skupinek a dostali další pracovní list. Jelikož byl tento výlet zaměřen přírodovědně i jazykově, zjišťovali jsme např. německé názvy zvířat, kde žijí, čím se živí, německy jsme popisovali části těla vybraného živočicha, počítali tučňáky nebo sháněli razítko ZOO. V pavilonu tropického deštného lesa jsme se ocitli mezi volně létajícími netopýry a nenechali jsme si ujít ani slony, spícího medvídko koalu, hrochy, lvy, orangutany, medvědy i dvě krásné pandy, které jsou raritou zdejší ZOO. Počasí se vydařilo, a tak většina zvířat pobývala venku. ZOO se nám moc líbila a rádi bychom se sem jeli podívat znovu.

M. Fabiánová, K. Sequensová (8. A)

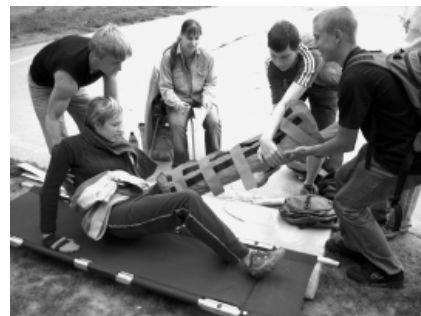

Umíte pomoci?

Zvládli byste zastavit tepenné krvácení, ošetřit popáleniny nebo zachránit tonoucího? S těmito a dalšími situacemi si museli porazit žáci 8. a 9. ročníku naší školy ZŠ Masarova. V pátek 11. května je pro ně přichystali studenti Střední zdravotnické školy z Líšně. Přípravě čtrnáct stanovišť věnovaly budoucí sestřičky celé dvě hodiny a byla opravdu důkladná. Z otevřených ran trčely kosti, z tepen stříkala krev, uříznuté prsty se válely po zemi... Nešlo však o to, žáky šokovat, ale co nejrealističtěji ukázat různé, život ohrožující situace. Skupinky našich osmáků a devátáků se snažily s úkoly vypořádat, jak nejlépe uměly, a po skončení hodnotily akci jako výborně připravenou a pro život velice důležitou.

Jménem žáků i učitelů naší školy bych chtěla poděkovat SZŠ Evangelické akademie za perfektně připravené dopoledne.

Denisa Dosoudilová, ZŠ Masarova

„V zěmě, dež deró peří, po draňó dajó pim-perke do její potničke.“ Babuška druhý den odnese je „nekam do zmole, a tam je nesdělávaja potničko ze zád přes hlavu z potničke vesepe.“ „Na hnůj pimpěre nedávajó, – maměnka říkávaja, že be růstlo na roló bodláči.“

Na sv. Mikuláše postaví si Babuška putničku za okno. Zasloužila si, aby jí sv. Mikuláš hodně mnoho do putničky naložil.

Když je zabijačka, povídá jí matka: „Baboško, pudeš ke kmocháčkovi s věsložko. Máš čístó potničko?“ – „Mám“, praví Babuška, „nevte? deř sem si jo včera vedrhla.“ Matka dává jitrnice a jelita do čistého papíru, zaobalí do bílé plachetky. „Trdelnice“ (ovarovice) nalije do bílého, malovaného džbánku a hrdlo ucpé bílým čistým šátkem. Vše Babuše vloží do putničky. „A včelka“, dí matka, „dě pozor, co ti řekno! Di cestó pomale, hař s tém nehopadneš. Kehó potkáš, mošiš pozdravit. Haž přindeš ke kmocháčkuvém, za dveřima spodničko si hotří nos, a dež stópneš do seknice, říkni: Pochválen buď Pán Ježíš Kristus, – polóbní kmocháčkům, vyřídila he kmoťence roko a řekni: Naší tatínek a maměnka Vás zkazojó pozdravovat a posílajó Vám zabijačko. Veřídíš to tak?“ – „No ba!“ praví vesele Babuška. Matka jí „vokšřuje potničko“ a doprovodí ji před dům. Babuška jde cestou pomalu a opakuje si, jak to u kmocháčka řekne. Kde koho potká, pozdraví. Kousek cesty jde to dobře. Najednou vyskočí ze vrat pes, tam zas druhý, – čuchali v putničke zabijačku. Ten třetí, co vyběhl, je nejhorší, – vyskakuje jí na putničku. Babuška má strachu dost, aby jí výslužky nepopadl. Hladí psy a slibuje jim, co jim všechno od zabijačky dá, „haž přinde dum.“ Ale pod kůžó si meslí: „Haž přinde dum, vohrála bech vás, peska smradlavý, – hani krópe z jelita vám nedám, nechcija celý jelito.“ Došla ke kmocháčkům, vyřídila vše, nezapomněla ani na ten nos přede dveřmi. Kmoťenka prohlíží putničku a praví: „Hale, hale, Baboško, te s teho donesla! Děljajó si vaší s nama takuvó škodo! Hde pak vám to voplatíme? Me letos nebudeme zabijat.“ – Kmoťenka jde s putničkou do komory a za chvíli nese putničku nacpanou hruškami a jablky. „Na, dítě drahý“, povídá Babuše, „me vám dáme take věslužko. Honesěš to?“ – „No ba!“ usmívá se Babuška a vrací se s veselou domů.

Babuška dorůstá, koná větší práce s matkou doma i na poli, musí mít už větší putničku. Ale když vychodí školu, matka občas vezme ji s se-

bou do města, „habe porozoměla handlo.“ A sotva doroste, „má jož vopravdovskó potno, – chodí jož s maměnkó každé deň do města a do světa.“

Babuška se provdala za Líšňáka. Muž její chodí do „fabrike“, „Baboška s potno chodí“ a mnohý peníz přivydělá na výživu rodiny.

Muž jí záhy umřel a zanechal jí tři drobné děti. Ona však stojí pevně a samostatně dovede své sirotky „potno“ vyživit, ošatit i vychovat.

b) Malí prodavači.

Větší děti školní, děvčata i chlapci, od 10 do 14 let prodávají obyčejně před svým domem čili před „jejichéma“. Prodávají jen v létě, a to odpoledne po vyučování a ve čtvrtek celý den. Matka jim to už všechno nachystá. Je to nejdrobnější prodej, a mladí prodavači „z palco“ neplatí.

Jsou to děti chudších „potnaček“. Prodávají: střešně, špendlíky, rybíz, srstke, kadlátko, hroške, jabka, vořeche, křížalke a jiné ovoce; též houby, okurky. Svůj krámeček mají zřízený takto: na nízkém stolečku nebo na „seslo“ mají své zboží na hromádkách, nebo položí na „legátko“ prkénko a na ně nadělají hromádek. Vedle je putna nebo slaměnka neb opálka se zásobou ovoce. Za tímto krámečkem malý prodavač nebo prodavačka má stoličku na posezenou.

Všimněme si aspoň dvou takových obchodních praktikantů.

Nedlouho po odpoledním vyučování vychází z ulice Zahrad klučina asi 10letý. Na zádech nese „potno maměncino“. Potna je na něho trochu velká, proto si oba „pante“ na prsou sepal a kolíčkem provlekl. Z putny vykukuje ohoblovaná široká deštičce. V pravé ruce nese „legátko“, v levé pod paží stoličku „co mévale nebožka baběnka pod nohe, dež hím trnole“. Je bez kabátu, bos, na hlavě má čepici s „kšiltem“, postavenou „šórem“ čili „na facko“. U gatí jedna nohavice je vohrnutá, drohá spoščená. Došel ze Zahrad na ulici Bodín a tam při silnici „ho škarpe“ postaví legátko a stoličku, sdělá se sebe putnu, vyndá z ní deštičce a položí na legátko. Na deštičce rozeště bílou plachetku, sáhne rukama do putny a nabere „přeřhlí věkrajků“ (Výkrajky, ovoce, z něhož nahnílé části vykrájeny.). Má jich skoro půl putny. Na deštičce nadělá hromádek, co se jich tam vejde, po krejcaru i po dvou. Umí to, „maměnka je temo nahočile“. Za krámeček takto upravený sedne si na stoličku, putnu s „věkrajkami“ postaví po pravé ruce a myslí si: „Debech jen neska hodně hotržel!“ Sedí a kóká na svět. Neutrvá dlouho, a má již první krejcar. Utržený krejcar dá na deštičce pod plachetku, „habe nevedle“, a na místo odprodané hromádky hned upraví hromádku novou. Je dnes dosti šťasten, má již pod plachetkou kolik krejcarů.

Je však náramně horko. Mouchy a vosáci dorážejí mu na výkrajky, – odhání dotěrné „bzočáke“ čepicí. – Jaksi mu vysychá v krku. Sáhne do putny pro hrst výkrajků, „habe si troško zavlažil hrdlo“.

Ke čtvrté hodině vrací se maměnka z města. Zastavuje se u synáčka a podává mu „brňátko“ (Brňátko, vítané z Brna.), dva „levný rohlíky“. Klučina s chutí dá se do rohlíků, a matka odchází domů. Za chvíli jde matka zase za chlapcem, nese v náručí malé dítě, které od rána na opatrování měla u kteréš stárenky. Malého bratříčka uváže „vodívkó“ našemu prodavači na záda, a odcházejíc připomene: „Potom ne habes te věkrajke

sněhl sám!“ – „Hale hde!“ – „ščoří se“ klučina.

Hochovi to pěkně svědčí. Přes prsa křížem je přepásán „vodívkó“, vzadu ji má uvázanu na suk, aby mu dítě se zád nespadlo. Prodává dále. Zažije u toho dost. „Moche je sekajó, jak dež před bófkó, bratříček chetá a kodlí je za vlase a dáva se do brekoto“. „Hongóší je: všš! všš!“ – až mu dítě na zádech usne.

Je už „kvíčerek“. Ulicí uhání stádo koz a vepřů, jež pastýř ze stáda pustil. Mlsná koza je hned u krámku a vyplazuje jazyk na „věkrajke“. Klučina „čepicó“ hájí statečně svého krámku.

Jednou měl chudák neštěstí. Co měl dávat pozor, když běžel dobytek ze stáda, na krámeček, zadíval se na „laštůvke“, jež si usedly na telegrafním drátě. V tom podběhl mu vepřík pod gátko, krámeček zachytl se mu na hřbet, – a než se náš prodavač vzpamatoval, ležel celý krámeček opodál po silnici. Proto se nedivíme, že si náš milý prodavač povzddechne: „Co se člověk ho toho nazlobí!“

Pojďme ulicí Bodínem kousek dále. Vidíme tam před domem podobného malého prodavače. Prodává „vařený hroške“. Je bez kabáta i bez vesty. Ráno se mu „ho gatí“ jedna šanda přetrhla, má jen jednu, napřech přes prsa zapjatou. Čepici má na hlavě „kšiltem do tělka“. „Včera, jak se s chlapcema fechtuval, vodpáralo se mu půl kšilta“.

Sedí na schodku před domem. Před sebou má „sesel“ a na něm hromádky hrušek a „škatolet s popundeklo“, v ní „špalíčke a hiný cogroví“. Po pravé ruce „vedlí sesla“ stojí „plochar vodičke“ z vařených hrušek. Hrdlo plochara je přikryto dýnkem, „habe tam neleže vosáci a moche“, neboť vodička je dobrá, sladká. Na dýnku stojí plecháček. Po levé ruce „vedlí sesla“ prodavač má „vopálko“ se zásobou hrušek. Opálka je zastřena bílou plachetkou.

Kdo koupí hrušek za krejcar, dostane do plecháčka vodičky a „velokne“ ji hned u krámku. Pakli kdo kupuje za několik krejcarů, přijde s hrnkem, hromádky hrušek shrábne do hrnka, a prodavač naměří mu do hrnka plecháčkem vodičky. Také „nejaký cogroví ze škatole“ odprodá. Nejednu hrušku odkoupí také prodavač sám.

(pokračování příště)

LÍŠEŇ. Obrázky lidopisné.

Nastínili Fr. Bartoš a Cyrill Mašíček.
V Brně 1902.

Školní akademie

pořádaná u příležitosti

**25. výročí
založení ZŠ Masarova.**

Srdečně zveme všechny
rodiče, bývalé žáky
a příznivce naší školy.

**26. 6. 2007 v 17.00 hodin,
Dělnický dům Jamborova.**

Zvou žáci a učitelé.

Hudební fakulta Janáčkovy akademie
múzikých umění v Brně
vás srdečně zve na pořad

OPERAce Líšeň 2007 aneb Skanzen české opery.

Výstupy ze známých českých oper...
ALE... trochu jinak...

Leoš Janáček: KÁŤA KABANOVÁ
Bedřich Smetana: HUBIČKA
Antonín Dvořák: RUSALKA
Leoš Janáček: PŘÍHODY LIŠKY
BYSTROUŠKY

Projekt posluchačů operní režie a hudebního
manažerství. **Pondělí 4. 6. a úterý 5. 6. 2007**
vždy ve 21.00 hod. v zámeckém parku
Líšeň (Pohankova 8). Vstup volný.

V době II. světové války zahynulo několik desítek líšeňských občanů. Svědectví o jejich životech a osudech dodnes nacházíme ve vzpomínkách rodičů, potomků, příbuzných.

Životní příběh Jaroslava Poledníka (titul Ing. in memoriam – 17. 11. 1947, VUT Brno; podplukovník in memoriam – 1. 6. 1991 rozkazem MNO ČSR č. 0106 z 29. 5. 1991) se naplnil dne 23. 10. 1941, kdy se jako palubní střelec letounu Wellington T2624 při cvičném letu zřítíl s celou posádkou a jeho tělo nebylo nikdy nalezeno.

Maturitní fotografie Jaroslava Poledníka.

Jaroslav Poledník se narodil 31. 1. 1920 v Líšni. Jeho otec o něm napsal, citujeme: „Můj syn, Jaroslav Poledník, studoval na Vysoké škole technické, obor „Umělecká architektura“ v Brně. V roce 1939 byl zatčen na příkaz gestapa policejními orgány v Brně. Důvodem zatčení byla účast na studentské demonstraci k zavírání vysokých škol. Jaroslav byl uvězněn ve věznici policejního ředitelství v Brně. Jeho vazba trvala 21 dnů. Spolu s ním byli zatčeni a vězněni studenti: Josef Chudáček a Josef Kučera. Na základě intervence některých občanů, především Zouhara, který byl jako drožkář a vozil funkcionáře gestapa, se podařilo uведенé studenty z vězení vyreklamovat.

Jaroslav se ve vězení seznámil s lékařem Dr. Bláhou, nynějším poslancem nár. shromáždění a vynesl z vězení čtyři „motáky“, které doručil na určené místo. Ve vězení se seznámil s funkcionáři nár. odboje v čele s Dr. Bláhou a dostal přesné instrukce k ilegální cestě do zahraničního

odboje. Protože v té době ještě Sovětský svaz nebyl ve válečném stavu, snažil se dostat na západní frontu a zúčastnit se tak boje ve prospěch dobra své vlasti, což bylo jeho hlavní ideou.

Cestu do zahraničního odboje oznámil nám rodičům a rodině. Zásobili jsme ho na cestu jídlem a ostatními existenčními prostředky. Finančně přispěla i moje sestra Františka, provdaná Pechová. Jeho ilegální cesta měla vést z protektorátu přes Slovensko, Maďarsko, Jugoslávii a do Francie. Tento ilegální přechod do zahraničního odboje organizoval s devíti líšeňskými občany. Dva dny před konečným odchodem mu odřeklo účast sedm občanů. V určený den se na smluvené místo nedostavil nikdo, takže Jaroslav odešel do odboje sám.

První a také poslední písemný pozdrav jsme my rodiče od něho obdrželi z Beogradu z Jugoslávie. Od té doby nebylo o něm žádných zpráv. Po jeho odchodu jsem byl zatčen gestapem a vězněn v Brně.

Po osvobození naší vlasti Rudou armádou, jsme obdrželi zprávu z Anglie, že Jaroslav bojoval u pozemních jednotek ve Francii a po jejím pádu byl po výcviku zařazen do československé bombardovací peruti v Anglii. Vykonal řadu operačních letů nad Německo a obsazená území. Dne 23. 10. 1941 se zúčastnil letu nad mořem západně od Anglie. Z tohoto letu se však již nevrátil. Veškeré pátrání po osudu jeho letounu bylo bezvýsledné.

Jaroslav položil svůj život v boji proti nenáviděnému nepříteli – proti fašismu, za lepší zítřky své vlasti, kterou tak vroucně miloval.“

Podepsán: Poledník Josef, otec Jaroslava Poledníka (citace bez úprav).

Působení Jaroslava Poledníka v Anglii popisuje Encyklopedie města Brna následovně:

Po výcviku se dostává v britské hodnosti Sergeant (Sgt) ke 311. čs. bombardovací peruti, dislokované v té době na základně East Wretham v hrabství Norfolk – odtud také vzlétl 23. 10. 1941 v 11.40 hodin ke cvičnému letu bombardovací letounu Wellington T2624. Posádku tvořili: kapitán a první pilot Sgt Karel Hurt, druhý pilot Sgt Jaroslav Rolenc, navigátor P/O František Dittrich, radiotelegrafista Sgt Otakar Janů a střelec Sgt Jaroslav Poledník. Let měl trvat pět a půl hodiny, natankované množství paliva mělo vystačit na sedm a půl hodiny letu. Příznivá byla

Vážený pane Poledník,

s největším politováním Vám potvrzují zprávu, kterou jste pravděpodobně již obdržel telegraficky.

Desátník aspirant Jaroslav Poledník, narozený dne 31. 1. 1920 v Líšni u Brna, byl od prvního počátku války vynikajícím příslušníkem československého zahraničního bombardovacího letectva. Po pádu Francie přišel s ostatními do Anglie, prošel výcvik a byl zařazen k československé bombardovací peruti. Svou odvahou a nadšením pro leteckou službu přispěl nemalou měrou k dobrému jménu československého letectva. Vykonal celou řadu operačních letů nad Německo a obsazená území a dne 23. 10. 1941 se zúčastnil cvičného letu nad mořem západně od Anglie. Z tohoto letu se nevrátil a po nějaké době byl na západním anglickém pobřeží vyplaven mořem jeden člen jeho posádky, poručík Dittrich. Veškeré pátrání po osudu letounu bylo bezvýsledné. Je třeba mít za to, že letoun se sřítíl do moře a všichni členové posádky zahynuli. Desátník Poledník byl úředně prohlášen za mrtva.

Položil svůj život v boji proti nepříteli jako věrný syn své země a statečný obhájce našich společných ideálů a svobody.

Osobní majetek, který po sobě zanechal, bude Vám odevzdán, jakmile to okolnosti dovolí.

Cítím s Vámi, vážený pane, Vaši bolest a děkuji Vám jménem svým a jménem všeho čs. letectva za společnou oběť a vítězství, o které se desátník Poledník zasloužil. Cest jeho jménu, práci i památce!

i předpověď počasí, návrat se předpokládal do 17 hodiny. Posádka však nepřistála, ani nevyšlala žádnou zprávu. Po nezvěstném letounu bylo vyhlášeno pátrání v oblastech, kudy vedla trasa plánovaného dálkového orientačního letu, bezvýsledně.

Celá posádka byla prohlášena za nezvěstnou. Po týdnu vyplavilo moře na břeh Cardiganského zálivu tělo navigátora Františka Dittricha, který byl 4. 11. 1941 uložen do hrobu číslo 17 (sekce D) hřbitova v Cardiganu (po válce exhumován, zpopelněn a urna převezena do rodiště). Ostatní členy posádky se nepodařilo najít.

Zbývající oběti jsou připomenuty v Památníku letců v anglickém městě Rannymede. Památník obětí, více než dvacet tisíc spojeneckých letců (mezi nimi i sto padesát československých), je stylizován do podoby otevřených knih, v nichž jsou zlatými písmeny vyryta jména letců (Jaroslav Poledník na panelu č. 50). Jména československých letců padlých v letech 1939–1945 na západní frontě, jsou uvedena i na pamětní desce, odhalené v roce 1945 původně v Českém národním domě v Londýně. Dne 27. 10. 1992 byla deska převezena do Prahy a dnes se nachází ve Vojenském historickém ústavu.

Poznámka redakce:

Vzpomínka na J. Poledníka (a další líšeňské letce) byla již v LN zveřejněna v únoru 2002 příspěvkem redaktora Milana Rozprýma. Poděkování za další informace patří synovi J. Poledníka, Janu Vosmekovi, který s velkou péčí uchovává památku na svého strýce a poskytl nám citované materiály a originální fotografie. Další zdroje – Encyklopedie města Brna a internet.

Zpracoval J. Prodělal

Skupinový snímek z Anglie – Jaroslav Poledník, druhý zleva.

Památník letců v Rannymede a detail zde umístěného panelu č. 50 se jménem.

Líšeňský stolní tenis – aneb Nejen ohlednutí za sezonou...

Líšeňský stolní tenis se může pochlubit úctyhodnou historií: vždyť v kterém tak rozšířeném a oblíbeném sportu se zde někdy hrávaly ligové soutěže – jako tomu bylo u stolního tenisu v Líšni v padesátých letech? Byli zde tehdy vynikající hráči jako Meixner, Baka, Daniel... Případně pamětníky prosíme o jakékoliv upřesnění – neboť kronika bohužel chybí. Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let oddíl zaznamenal výrazný ústup ze staré slávy a bylo tehdy problémem sestavit alespoň dvě závodní družstva v brněnských městských soutěžích. Avšak díky obětavosti a nadšení tehdejších mladých hráčů, zejména Karla Kašpara, Standy Farnika, Miloše Svánovského či Oldřicha Vavříny, zde začala vyrůstat od zákovských let nová generace závodních hráčů jako Ludvík Belcredi, Milan Honek, Jan Pelikán, Aleš a Ivo Gottvaldovi, o něco později Láda Breicetl, Radek Fojtl a další. Mnozí z nich potom uváděli do tajů tohoto technicky, fyzicky i psychicky náročného sportu řadu hráčů mladších. I proto je dnes našťástí situace líšeňského „pinecu“ opět mnohem optimističtější. Oddíl stolního tenisu Sokola Líšeň dnes tvoří téměř čtyři desítky registrovaných aktivních hráčů a ve čtyřech brněnských městských soutěžích dospělých stává v posledních letech 6–7 závodních družstev. Letošní sezona byla značně dramatická, neboť v důsledku radikální reorganizace soutěží bylo sestupem ohroženo nebývale velké množství družstev.

Chloubou líšeňského „pinecu“ je jeho družstvo „A“. Základní sestavu v letošní sezoně tvořili Jarda Toman, Honza Marušinec, David Frydryšek a Michal Studnica. Všichni čtyři reprezentují špičku brněnské nejvyšší soutěže – Městského přeboru. Letos si dlouho drželi druhé postupové místo a byli schopni porazit bez nadsázky kohokoli. Nakonec jen pracovními povinnostmi daná nepřítomnost Honzy v druhé půli soutěže je odsunula na konečné místo páté. David s Michalem navíc dokázali pozoruhodně bodovat i v brněnských turnajích. Michal v nich porazil či alespoň zle potrápil i několik druholigových hráčů a s Davidem společně vyhráli dobře obsazený tradiční brněnský Memoriál Ing. Ezechyla.

Poněkud smolnou sezónou mělo naopak družstvo „B“ v Městské soutěži I. třídy. Po čtyřiceti sezonách za zelenými stoly a loňské výtečné formě vypovědělo koleno zkušeného Ludvíka Belcrediho poslušnost – a to v nejméně vhodnou chvíli. Po mír-

ně podceněném začátku sezony pak ani topspiny Radka Lišky, antitopspiny Radka Fojtla a rychlá ručka Milana Honka již v závěru nezabránily čtvrtému místu od konce tabulky, které je letos již místem sestupovým. Ovšem díky postupu družstva „D“ zůstával v této soutěži dvě družstva Sokola Líšeň zachována i v následující sezoně.

Spolehlivé výkony podalo družstvo „C“, které v Městské soutěži I. třídy skončilo uprostřed tabulky (na 7. místě). Nepřehlédnutelnou osobností tohoto družstva je zkušený paralympijský reprezentant Karel Zmrzly, který svými neobvykle falšovanými servisy, rychlou a chytrou hrou nad stolem již dokázal ze svého vozíčku spektakulárně porazit mnohého výborného hráče – jeho letošních 66 % vítězných utkání hovoří za vše. Patří k často oceňovaným brněnským sportovcům, letos získal též Cenu českého klubu Fair play a přijela si jej do Líšně natáčet televize pro Paralympijský magazín. Profesionálně a s nadprůměrnou úspěšností sehráli sezónu František Ovesný, Ivo Gottvald i nestárnoucí Jan Augustin.

Výborně si letos vedlo v Městské soutěži II. třídy družstvo „D“, které až nečekaně suverénně vybojovalo druhým místem postup do vyšší soutěže. Jeho oporou byl téměř neporazitelný „černý kůň“ soutěže Roman Patočka, jehož úspěšnost přes 93 % byla v této soutěži nejvyšší. Zdá se, že, po téměř třech desetiletích „pinecové“ absence, triky s nejmenším míčkem zcela nezapomněl Aleš Gottvald, který loni družstvu dopomohl v úspěšném boji o záchranu a letos přispěl k jeho postupu prostřednictvím 76 % vítězných zápasů (údajně díky tréninkům se začínající mládeží). Velmi spolehlivě a soustředěně zahrál zejména v kritických zápasech zkušený Láda Breicetl s úspěšností 59 %. Koncem sezony se k výrazné nadprůměrným výkonům rozehráli i Pavel Šišma a Pavel Neklapil, kteří v intenzivním tréninku ovšem strategicky ladili své nové rakety pro následující roky. Všichni hráči družstva „D“ navíc v řadě zápasů ze zálohy zodpovědně podporovali družstva „B“ a „C“.

V základní Městské soutěži III. třídy nakonec vybojovalo družstvo „F“ střed tabulky a tudíž setrvává pro příští sezónu. Výrazně k tomu přispěl Mojmir Spurný (83 % úspěšnost), příslibem jsou rostoucí výkony mladých hráčů Adama Hrazdíry a Tomáše Ovesného, spolehlivě zahrál zkušenější

Honza Belka. Třetí místo v baráži o udržení v soutěži bylo nakonec osudem družstva „E“, založeného na kombinaci dámského šarmu i rychlých pálek Jany Komárkové a Ireny Zemanové se zemítymi výkony Zdeňka Vybírala a Pavla Budiše, za veteránského přispění Karla Kašpara a Oldřicha Vavříny. Družstvu letos citelně chyběla „maminkující“ Ilona Hanáková. Družstvo „E“ tak bude příští rok hrát v nově zřízené Městské soutěži IV. třídy. Dlužno ovšem dodat, že při dnešní úrovni stolního tenisu představuje i hra v nejnižší brněnské městské soutěži otázku několikaletého pilného a pravidelného tréninku i slušnou kondici...

Dva každoroční turnaje – Vánoční memoriál Karla Kašpara mladšího a Velikonoční memoriál Zdeňka Studnici – jakoby dokreslovaly to, proč se více než tři desítky stolních tenistů Sokola Líšeň za zelenými stoly pravidelně scházejí a nedají na svůj sport a líšeňský oddíl dopustit. (Apropos – naše díky za organizaci těchto i dalších turnajů patří Láďovi Breicetlovi.) I letos jsme si všichni výborně zaspotovali a turnaje se staly předpokládanou kořistí členů „A“ družstva (Honza Marušinec a Michal Studnica). I letos jsme si po skončení turnajů při kytarách zazpívali a užili dva hezké kamarádské večery. Předseda oddílu Jarda Toman přitom s vtípem a šarmem sobě vlasním vyhlášoval výsledky, poblahopřál oddílovým jubilantům a veselil se s námi do rána...

O to smutnější a neuvěřitelnější zpráva přišla v prvomájový den: Ing. Jaroslav Toman zahynul při motocyklové nehodě ve věku 33 let... Jardo, budeš nám nejen za zelenými stoly Sokola Líšeň moc chybět...

Na závěr optimističtější: V příští sezoně naše družstva posílí nový zdatný hráč Láda Kovář. Chceme také vytvořit po letech opět soutěžní družstvo žáků, neboť v posledním roce přichází do herny stolního tenisu Sokola Líšeň stále více mládeže...

Ing. Jaroslav Toman
(1973–2007)

Aleš Gottvald

Cyklistický závod

V sobotu 30. 6. 2007 se uskuteční dvanáctihodinový cyklistický závod dvojic, který pořádá obec Mokrá-Horákov.

10,5 km dlouhý okruh povede touto obcí, Podolím a odtud do Líšně s cílem v Horákově. Na území Líšně budou cyklisté projíždět od Podolí konečnou stanicí autobusu v Mariánském údolí a komunikací pod lesem směrem k restauraci „U Raka“. Dále pak budou pokračovat lesní cestou do Horákovy.

Cyklistický den začne v 8.30 hod. a skončí ve 20.30 hod.

Na trati bude 20 pořadatelů, kteří žádají občany, aby cyklistické závody respektovali a na komunikaci pod lesem v Mariánském údolí se nezdržovali – především v zájmu jejich vlastní bezpečnosti.

František Pejřil
starosta obce Mokrá-Horákov

Branný závod pro školáky

Další, tentokrát již šestý ročník celoměstského branného závodu pro žáky druhého stupně základních škol, připravili strážníci Odboru prevence Městské policie Brno. Závod s názvem „Železný Empík“, se uskuteční 14. června 2007 v 8.00 hod. v Líšni v Mariánském údolí, a to za jakéhokoliv počasí. Na celé akci s Městskou policií tradičně spolupracuje rodina Belcredi, Univerzita obrany, Sbor dobrovolných hasičů Vranov u Brna a Fakultní nemocnice Brno – pracoviště dětské medicíny.

Pro soutěžící děti je připravena běžecká trať v přírodním terénu, spojená s plněním úkolů na jednotlivých stanovištích s obsahovou náplní rozšiřující jejich dovednosti. Strážníci budou účastníky závodu hodnotit podle jejich výkonu v jednotlivých oblastech (dovednosti v topografii, znalosti první pomoci, pravidlech silničního provozu, protipožární ochraně) nejen jednotlivě, ale také podle družstev. Ta budou rozdělena podle věku a to do dvou kategorií: 6.–7. a 8.–9. třída ZŠ. Každé závodní družstvo se bude skládat ze tří členů, z toho musí být v každém z nich minimálně jedna dívka. Důležitý pochopitelně

bude i čas, ve kterém děti zvládnou stanovenou trasu absolvovat.

Na vítěze čekají hodnotné ceny a za absolutně nejlepší výkon v tomto branném závodu bude udělena speciální Cena ředitele Městské policie Brno. Ta bude předána vítěznému družstvu ve třídě na základní škole, kterou tým reprezentoval. Všechny ostatní ceny budou pochopitelně předány ihned po skončení závodu.

Pokud jste o soutěži dosud neslyšeli a chcete se jí zúčastnit anebo chcete případně obhájit titul, máte možnost poslat přihlášku, nejpozději však do 13. 6. 2007, na adresu: Statutární město Brno – Městská policie Brno, Odbor prevence, Zelný trh 13, 602 00 Brno nebo e-mail: prevence@mpb.cz.

Každá přihláška musí obsahovat: jména, příjmení a datum narození členů družstva; školu a třídu, kterou družstvo reprezentuje; kategorii, do které se družstvo hlásí; kontakt na odpovědného pedagogického pracovníka.

Vaše dotazy rádi zodpoví strážníci odboru prevence na telefonickém čísle 548 210 035.

Mgr. Denisa Kapitančíková

Fotbalový klub SK Líšeň

Tak jako v předcházejících číslech, bych Vás rád informoval o dění ve fotbalovém klubu SK Líšeň. V uplynulém období sehrála všechna mužstva našeho oddílu mnoho fotbalových utkání, kdy bojovala o mistrovské body. První mužstvo se nadále drží na čelních místech divizní tabulky, což je jistě potěšující a odpovídá tomu i návštěvy, které patří k nejvyšším v soutěži. Největší diváckou podporu mělo mužstvo při brněnském derby s ČAFC Židenice, které do líšeňských ochozů přilákalo, dle oficiální informace, na 550 platících diváků! Protože se vstupné, dle dlouholeté tradice, nevybírá od žen a mládeže, byla tato návštěva ve skutečnosti mnohonásobně vyšší. Utkání se zúčastnilo mnoho bývalých fotbalových osobností z řad brněnské kopané a zastoupení mezi diváky měla i radnice městské části Líšeň. Derby nepřineslo nijak zvlášť pěkný fotbal, byl to víc boj a tak nás může těšit jen konečný výsledek, který zařídil jedinou brankou, kanonýr Jiří Jaroš patřící k nejlepším střelcům soutěže.

Také „B“ mužstvo, po nepříliš povedeném podzimu, šplhá tabulkou 1.B třídy vzhůru a v dosavadních jarních utkáních ztratilo body jen s vedoucím Slavkovem. Ve všech ostatních utkáních zatím dokázalo „Běčko“ naplno bodovat a na hřišti předvádí atraktivní kopanou.

Jak jsem již psal v minulém čísle, nejlepší má svou soutěž rozehranou starší dorost, kterému chybí už jen krůček k postupu do divize, což by byl, myslím další velký sportovní úspěch našeho klubu a zúročení dlouholeté koncepční práce s mládeží. Proto věřím, že se vše povede a v dalším čísle už Vás budu moci informovat o oslavách postupu.

V žákovské kategorii, se kromě bojů o mistrovské body, zúčastňují všechny kolektivy turnajů, na které jsou již dlouhou dobu zváni. I na tomto příkladu je vidět, že líšeňská kopaná má zvuk i za hranicemi města a kraje. Mladší žáci, pod vedením trenéra Pavla Vejmelky a jeho asistentů, se zúčastnili mezinárodního turnaje v Děvínské Nové Vsi a v silné konkurenci obsadili třetí místo! Nejlepším střelcem turnaje byl líšeňský kanonýr Tomáš Sodomka!

Starší příprava, vedená trenérem Randýskem, odjela na dvou denní turnaj do hlavního města, kde nás reprezentovala na turnaji ve Střešovicích. Přesto, že předvedená hra a konečné umístění našeho kolektivu, nevyznělo pro náš klub a trenéry uspokojivě, byla to pro všechny velká fotbalová škola. Kluci si prohlédli i historické centrum Prahy a reprezentovali tak náš klub na půdě hlavního města!

1. června, tedy na Den dětí, se uskutečnil v našem sportovním areálu velký fotbalový turnaj prvních a druhých tříd neregistrované mládeže. Tento turnaj pořádal sportovní komise městské části Líšeň ve spolupráci s SK Líšeň a jsou na něj pozváni žáci všech základních škol v Líšni a ze základní školy v Podolí. Turnaj má sloužit i jako nábor do našeho fotbalového klubu a tak možná objevíme nové fotbalové talenty.

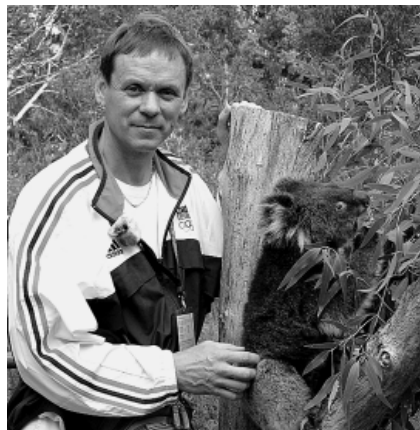
Aktuální dění a programy utkání jednotlivých mužstev najdete na webových stránkách fotbalového klubu:

www.sklišen.com

Tomáš Šperka

Medailově cinknout to mohlo

V březnu tohoto roku se v australském městě Adelaide konal již dvanáctý ročník Světových policejních a hasičských her. Toho letošního se zúčastnilo na 8000 policistů a hasičů z celého světa, kteří soutěžili v 79 sportovních odvětvích na více než 50 sportovištích. Již tradičními účastníky byli nadporučík Ing. Zdeněk Nekoksa z Městského ředitelství Policie České republiky a strážník Bc. Tomáš Káňa z ředitelství Městské policie Brno, oba z Líšně.

Zdeněk Nekoksa (několikanásobný medailista z předchozích her) nám ke své účasti řekl: „Byl jsem přihlášen na tři soutěže – běh na 200 metrů, trojskok a skok do dálky. Nakonec jsem ve všech soutěžil, ale dvoustovku jsem zpočátku bral spíše jako rozběhovou a zbytečně jsem se vyčerpával. Běh na 200 metrů byl 21. 3., skok 22. 3. a trojskok 24. 3., takže trojskok už byl dobrý, ale ten začátek byl moc po sobě. Přece jenom jsem neměl tolik natrénováno, abych to dotáhl k lepšímu výsledku. Dvakrát jsem se dostal do finále soutěží mezi nejlepšími osmi, což považuji za dobrý výsledek. V dále nasm, bohužel, od třetího medailového do mého sedmého místa, dělilo deset centimetrů a tam mi právě trochu chyběla síla, kterou jsem ztratil v prvním závodě. V trojskoku jsem byl čtvrtý.“

Máte nějaký zajímavý zážitek? „Po přiletu do australského Adelaide jsem dle plánu reprezentace zajišťoval vozidlo (vzhledem k velkým vzdálenostem jednotlivých sportovních areálů). I přesto, že jsem byl na australské zvyky teoreticky připraven z cestovních příruček, praxe jízdy vlevo, sezení řidiče ve vozidle vpravo, řadící páka v levé ruce, blinkry a sčerače zrcadlově také otočeny a k tomu ještě upozornění místními Australany na přebíhající klokany, vám na klidu, když nasedáte za těchto provozních podmínek poprvé do zapůjčeného vozidla zcela sám, mírně řečeno, určitě nepřidá.“

Velice na mě zapůsobil námořní přístav v Adelaide. Krásné bylo i pobřeží. Nemohl jsem se vrátit bez toho, že bych neviděl oceán. Vykoupal jsem se jen jednou, opravdu na víc nebyl čas. Už se i střídalo počasí, dokonce jednou přišlo, což pro nás nebylo nic neobvyklého, ale pro Australany to byla rarita. Další zážitky jsou spíše spojeny s Čechy, kteří v Austrálii žijí. Například na King street, což je vlastně hlavní městská třída, jsme narazili na Čecha, který tam prodává opály a šperky. Když slyšel, že mluvíme česky, hned se k nám hlásil, vyfotili jsme se spolu, dokonce pro nás upravil výklad, kam umístil naše policejní čepice, odznaky atd.

Chtěl bych touto cestou poděkovat vedení Jihomoravského kraje za jejich podporu, bez které bych se her nemohl zúčastnit. Na druhé

straně jsem trochu smutný, že jim to nemohu tentokrát vrátit ziskem medaile. Medailově cinknout to mohlo, moc jsem si to přál.“

Tomáš Káňa z ředitelství MP Brno tentokrát soutěžil ve střelbě z pistole v jednotlivcích (minulé hry v Quebecu – bronzová medaile za družstvo) a skončil na 28 místě z 85 střelců. Svoje dojmy shrnul následovně: „Pro mě osobně toto kolo her nebylo šťastné z několika důvodů, jednak jsem soutěžil v jednotlivcích, to je záležitost složitá sama o sobě, jednak se soutěžilo více podle národních pravidel než podle mezinárodních, to byla další věc. Výsledky se hodnotily nestandardním způsobem – koeficientem. To znamená, že se vezme nejlepší výsledek nejlepšího závodníka a podle něho se určitými procenty určí kategorie. Teprve až člověk odstřílel, byl zařazován do určité skupiny a hodnocen. Lehce se mohlo stát, že jste byl poslední ve vyšší kategorii nebo první v kategorii nižší.“

Austrálie byla bezkonkurenční ve vlastním zajištění pohodlí střelce na závodech. Vzdálenost byla asi 45 minut od středu města, vozily nás tam pořadatelské autobusy. Dvě místnosti byly kompletně vybavené jako restaurace, takže se člověk nemusel starat ani o teplé jídlo. Organizátor měl zajištěné dobrovolníky na výměnu terčů – střelec vůbec nemusel k terči chodit. Dobrovolníci byli tak profesionální, že se po každém novém nalepení terče zeptali střelce, jestli mu to takto vyhovuje, jestli mají terč strhnout a nalepit jinak, třeba víc nahoru, dolů, doleva, doprava. Terče se pohybovaly směrem ke střelci na vzdálenosti 7, 15, 25 a 50 metrů, takže střelec neměnil svou střeleckou pozici a zůstával stále na svém místě v kryté části střelnice. Klobouk dolů.“

Jak se vám tam líbilo? „Každý má z Austrálie nějaké jiné dojmy. Svým způsobem je tam stále cítit určitý britský konzervatismus. Adelaide je velké město, odhadem tak 1 mil. obyvatel. Výborná byla návštěva přístavu, vše úplně super, člověk tam stráví hodinu, dvě, nádherně. Ve městě samotném byly zajímavé kontrasty, třeba kostel v gotickém stylu a vedle něj v těsné blízkosti, s naprostou samozřejmostí, budova patnáct pater skla a betonu.“

Co plánujete dál? „Mám novou zbraň, s tou chci něco natrénovat, trochu se s ní sžít. Příští hry jsou v roce 2009 v Kanadě – uvidíme.“

Děkujeme za rozhovor.

J.P.